

ΑΚΑΘΑΡΤΗ ΕΞΟΔΟΣ - ΑΚΑΘΑΡΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Τάσσος Συμεωνίδης
(RIEAS Ακαδημαϊκός Σύμβουλος)

Copyright: Research Institute for European and American Studies (www.rieas.gr)
Publication date: 2 September 2018

Note: The article reflects the opinion of the author and not necessarily the views of the Research Institute for European and American Studies (RIEAS).

Το δήθεν τέλος των μνημονίων ήλθε και παρήλθε εν μέσω υποκριτικών πανηγυρισμών των Ευρωπαίων υπευθύνων του ελληνικού Ολοκαυτώματος 2010-2018. Οι παρ' ημίν, δηλαδή η «κυβέρνηση»-μπουλούκι των γυμνασιακών καταληψιών και των πεζοδρομιακών αναρχικών, «κατέβασε τους τόνους» φοβούμενη την οργή της κοινωνίας μετά το κρεματόριο στο Μάτι.

Δεν έλειψαν φυσικά οι αδιάντροπες πιρουέτες στην Ιθάκη και οι γνωστές μεγαλοστομίες γύρω από την δήθεν «καθαρή» έξοδο και την επιστροφή στην «κανονικότητα». Ο τραγελαφικός ανασχηματισμός που ακολούθησε απλώς επιβεβαίωσε ότι η συμπολίτευση έχει μείνει από καύσιμα και επιχειρεί «ανανέωση» με θλιβερά υλικά κατεδάφισης από τις κομματικές χωματερές.

Ελπίζεται ότι ο «κυρίαρχος λαός», πασίγνωστος για την εξαιρετικά περιορισμένη μνήμη και τεράστια αντοχή του μπροστά στα τερατουργήματα των πολιτικάντηδων, θα δώσει την πρέπουσα απάντηση στην «κυβέρνηση»-περιοδεύοντα επαρχιακό θίασο—που, μεταξύ άλλων, [στοίχισε](#) και 200 δις ευρώ στην κατεστραμμένη οικονομία μας—όταν έρθει η ώρα της κάλπης.

Δυστυχώς όμως, αν κάποιος κάνει τον κόπο να ξεκινήσει τη δικιά του δημοσκόπηση, συζητώντας με τον «απλό κοσμάκη», τον αιώνιο ταξιτζή ειδικευμένο στα οικονομικά και στις διεθνείς σχέσεις, τα κονκλάβια των καφενέδων, και τον μικρομεσαίο, που καταστράφηκε απ' την «διάσωση», θα ανακαλύψει ότι η συνωμοσιολογία, οι

«εβραιομασόνιοι», οι «μεγαλοκαρχαρίες», το «κεφάλαιο», και η «πλουτοκρατία» εξακολουθούν να εξουσιάζουν τις απόψεις του συντριπτικού πλήθους των ψηφοφόρων ως προς τους λόγους για τους οποίους βρεθήκαμε στο πάτο του ωκεανού. Εδώ περιγράφεται **ακριβώς** το πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας: έλλειψη λογικής, μεταφυσικά φαινόμενα και συνωμοσίες ως αιτίες κακοδαιμονίας, και βαθύ σκότος περί τα πραγματικά γεγονότα.

Ανεξαρτήτως όμως το αποτελέσματος των επόμενων εκλογών, το κύριο **στρατηγικό** ερώτημα που πρέπει να βρει σύντομα, αν όχι αμέσως, απάντηση είναι: **με ποια πολιτική, κοινωνική και στρατηγική μέθοδο θα μπορέσει να ανακάμψει η Ελλάδα;** Ποιες είναι οι μεταρρυθμίσεις που θα βάλουν τα θεμέλια της αποτροπής μιας κατάρρευσης αλά 2010 στο μέλλον; Πώς **θα αλλάξει ριζικά** ο τρόπος της οργάνωσης κοινωνίας και οικονομίας;

Το ερώτημα είναι κάθε άλλο παρά ρητορικό. Η μεταχουντική ιστορία της χώρας είναι η εναργέστερη απόδειξη της καταστροφικής αποτυχίας της εγχώριας πολιτικής τάξης και των «ηγετών» της, ανεξαρτήτως παρατάξεων. Τα πλέον επώδυνα αποτελέσματα αυτής της τραγωδίας είναι η συνεχιζόμενη υποδούλωση της χώρας από τον «στρατό κατοχής» της δημοσιοϋπαλληλίας, όπως κάποτε έγραψε ο βετεράνος σχολιαστής Γιάννης Μαρίνος, και η έκρηξη της διαφθοράς των «διαπλεκόμενων» και των κρατικοδίαιτων συνδικαλιστών. Παρ' όλη την βάρβαρη εισβολή της τρόικας και την επιβολή εγκληματικών μέτρων εις βάρος του πληθυσμού, το δίδυμο δημοσιοϋπαλληλία-διαπλοκή μένει **ατράνταχτο και πειστικά απαιτητικό**, όπως [βοά ακόμη και ο διεθνής τύπος](#) που απορρίπτει συλλήβδην τις υποκριτικές χαρούλες των Βρυξελλών για το «τέλος της κρίσης».

Η δημοσιοϋπαλληλία-διαπλοκή είναι όμως μόνο η κορυφή του παγόβουνου, οι περιβόητες «δομικές αστοχίες» είναι η μια όψη του νομίσματος· η άλλη όψη περιλαμβάνει τη **κατάρρευση της κοινής λογικής** στις τάξεις του εκλογικού σώματος και την επικράτηση ενός πνεύματος ηττοπάθειας και απραξίας, που συντηρήθηκε ανελέητα από την «αριστερή διανόηση» που αιωνίως μοχθεί για να συνθλίψει τις όποιες συντηρητικές και εθνοκεντρικές δυνάμεις. Και πρέπει να προσθέσουμε εδώ επίσης την καλλιέργεια μίσους για την αποδοτική ιδιωτική επιχειρηματική πρωτοβουλία και τη δημιουργία υγιούς κέρδους.

Όλα αυτά προοιωνίζουν ένα ατράνταχτα **«ακάθαρτο μέλλον»** για μια χώρα που φθίνει απελπιστικά εξ αιτίας της υπογεννητικότητας και της αδυναμίας της να ερμηνεύσει τα σημεία των καιρών με ψυχραιμία και λογική.

Η ανάκαμψη λοιπόν δεν είναι μόνο υπόθεση των περιφημων επενδύσεων, που δεν πρόκειται να φανούν όσον η ελληνική κοινωνία και τα πολιτικά της «στελέχη» παραμένουν θύματα πολιτικής καθυστέρησης και η επικράτηση των μηδαμινών και ασχέτων ως «πολιτικό κεφάλαιο» συνεχίζεται· είναι προ πάντων υπόθεση μιας **ειρηνικής εσωτερικής επανάστασης με στόχο την πλήρη ανασυγκρότηση του κράτους και την επιθετική αναζωογόνηση της λαϊκής επιθυμίας για επιβίωση.**

Εκεί που έχουμε φτάσει, μια τέτοια επανάσταση βρίσκεται αποκλειστικά στα χέρια του Μεγαλοδύναμου αφού *καμιά απολύτως «πολιτική ολότητα»* δεν διαθέτει τα εφόδια για να γίνει «μπροστάρισα» και να ξυπνήσει το συναίσθημα της αυτοσυντήρησης της ελληνικής (φθίνουσας) κοινωνίας. Αν μάλιστα κάποιος καταπιαστεί με το τι πρέπει να γίνει σε αντιπαράσταση με το τι μπορεί ρεαλιστικά να γίνει, η απελπισία καταπνίγει και την παραμικρή σκέψη προσπάθειας για ανάκαμψη.

Στις ατέρμονες κούφιας δήθεν «συζητήσεις» που κατακλύζουν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης η μόνιμη κριτική-ανταπάντηση-επωδός, που απευθύνεται σε όσους διαπιστώνουν το γενικευμένο αδιέξοδο της παρούσας κατάστασης, είναι το κλασικό «δεν θέλουμε παράπονα θέλουμε προτάσεις».

Ας παρουσιάσουμε λοιπόν εδώ μερικές ελάχιστες προτάσεις έστω κι αν αυτές απευθύνονται σε **ιδεατά παραδείγματα πολιτικό-κοινωνικής οργάνωσης** και όχι στην παραπέουσα και βυθιζόμενη Ελλάδα του σήμερα.

Τι πρέπει να γίνει:

ΠΡΩΤΟΝ: Σύνθλιψη του δημόσιου τομέα με προτεραιότητα τη δραστική μείωση των «ανωτάτων αρχών», δηλαδή των υπουργείων. Μια χώρα-νάνος όπως η Ελλάδα έχει κρατικά οργανογράμματα-γίγαντες σε σύγκριση με τα αντίστοιχα μεγάλων δυνάμεων. Υπουργικά συμβούλια με 45 και 50 μέλη **πρέπει** να είναι αδιανόητα για την Ελλάδα, αλλά είναι ο μόνιμος κανόνας της διεφθαρμένης κομματοκρατίας. Η μετάπτωση σε υπουργικό συμβούλιο των 10-12 μελών με *ελάχιστους υφυπουργούς και λοιπούς γενικούς γραμματείς, παρατρεχάμενους κ.λπ.* θα αποτελέσει το πρώτο γενναίο και άκρως αναγκαίο βήμα ανανέωσης.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Περικοπή της δημοσιούπαλληλίας στο 1/3 τουλάχιστον. Εξονυχιστική εξέταση για να παραμείνουν στη θέση τους μόνο όσοι πραγματικά αποδίδουν. Κατάργηση όλων των κρατικών οργανισμών πλην ελαχίστων με αποδεδειγμένη αποστολή, συγκεκριμένο έργο και προσφορά. Κατάργηση των «ανεξαρτήτων αρχών» και όλων των άλλων κρατικοδίαιτων διακοσμητικών προσθέτων που δημιουργούν πελώριες αργομισθίες και κέντρα κομματοκρατίας και πολιτικής διαφθοράς.

ΤΡΙΤΟΝ: Δραστική αναθεώρηση του συντάγματος που θα περιλαμβάνει κατ' αρχήν την εκλογή του προέδρου δημοκρατίας με εθνικές εκλογές και την κατάργηση της παντοκρατορίας του πρωθυπουργού, κατάλοιπο του νεκρόφιλου Ανδρεϊκού τριτοκοσμικού οργίου «δημοκρατίας» αλά «τρίτο δρόμο». Συνταγματική θεμελίωση του εθνικού Ελληνικού κράτους και ρητή απόρριψη της «πολυπολιτισμικότητας» και την εξ αυτής «πολιτικής ορθότητας».

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Δραστική συρρίκνωση του αριθμού των βουλευτών και επιβολή χρονικού περιορισμού στη δυνατότητα επανεκλογής για την κατάργηση των αιωνίων σαλιτιμπάγκων της κομματοκρατίας. Επιβολή αυστηρών ποινών για την ημι-μόνιμη απουσία από τα έδρανα της Βουλής μέχρι εκπτώσεως από το βουλευτικό αξίωμα. Κατάργηση και απαγόρευση της απλής αναλογικής με συνταγματική ρύθμιση όπως και όλων των προνομίων-εκλογικών δώρων στο πρώτο κόμμα. Υιοθέτηση απλού πλειοψηφικού «first past the post».

ΠΕΜΠΤΟΝ: Συνταγματική ρύθμιση για τον δραστικό περιορισμό της δυνατότητας των «ανεξάρτητων» δικαστηρίων να νομοθετούν με μέσο την «αντισυνταγματικότητα» και ουσιαστικά να καταργούν το αποτέλεσμα της «λαϊκής εντολής» που υποτίθεται ότι εκφράζεται δια των εκλογών. Συνταγματική ρύθμιση που θεμελιώνει την προτεραιότητα της εθνικής νομοθεσίας εις βάρος των φερμανίων, διαταγμάτων και κανονισμών από τις Βρυξέλες ακόμη κι αν η ρύθμιση αυτή αντιβαίνει στο «πνεύμα» της ευρωπαϊκής «σύγκλισης».

EKTON: Κήρυξη επισήμως της παράνομης (και όχι 'παράτυπης') μετανάστευσης ως **απειλής κατά της εθνικής ασφάλειας** και ανάθεση του ελέγχου των συνόρων στις Ένοπλες Δυνάμεις με διευρυμένες δυνατότητες λήψης αποφάσεων, με την συνδρομή συνοριοφυλάκων και αστυνομίας υπό τον επιχειρησιακό έλεγχο του ΓΕΕΘΑ. Ριζοσπαστική και αυστηρότατη αναθεώρηση των διαδικασιών ασύλου και παροχής άδειας παραμονής με στόχο την αποθάρρυνση αφίξεων λόγω «ξέφραγου αμπελιού».

EBAOMON: Δραστική ανασυγκρότηση της αστυνομίας με έμφαση στην εξάλειψη του ευκαιριακού αναρχικού εγκλήματος και της εσωτερικής τρομοκρατίας. Συνταγματική θωράκιση της προστασίας ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την άμεσο επέμβαση δυνάμεων ασφαλείας χωρίς ειδικές άδειες, συγκλίσεις «οργάνων» και «συλλογικές αποφάσεις» που το μόνο που εξασφαλίζουν είναι η απόλυτη ελευθερία τέλεσης βίαιων πράξεων και την πρακτικά σχιζοφρενική και ουσιαστική προστασία του «δικαιώματος» της εγκληματικής και τρομοκρατικής δραστηριότητας.

ΟΓΛΟΟΝ: Σύγκλιση ειδικού ανακριτικού οργάνου για την εξέταση της δραστηριότητας των κυβερνήσεων που προκάλεσαν την κατάρρευση και τις συμφωνίες «διάσωσης» σε συνεργασία με ξένες κυβερνήσεις, οι οποίες σχεδίαζαν απλώς την προστασία των δικών τους συμφερόντων με τίμημα της καταστροφή της Ελλάδος. Απόρριψη της απαράδεκτης έννοιας του «πολιτικού εγκλήματος» που μένει ατιμώρητο με στόχο την παραπομπή υπευθύνων σε ειδικό δικαστήριο με κατηγορίες διακεκριμένης και συνεχούς βλάβης του εθνικού συμφέροντος που επισύρουν αυστηρότατη ποινική τιμωρία. Απόρριψη της καραμανλικής άποψης ότι «οι πρωθυπουργοί πάνε σπίτι τους» και νομοθέτηση της ευθύνης τους με τις ίδιες ακριβώς τιμωρητικές επιπτώσεις που προβλέπονται για τον «απλό πολίτη».

ENATON: Κατάργηση όλων των νομοθετικών ρυθμίσεων σχετικά με την τρομοκρατία και ψήφιση ενός μοναδικού αντιτρομοκρατικού νόμου που θα ιδρύσει ειδικό κλειστό δικαστήριο και θα επιβάλει αυστηρό ειδικό καθεστώς ποινών και όρων κράτησης. Απαγόρευση *οποιοδήποτε «ανθρωπιστικού» προνομίου* για τους τρομοκράτες ενόχους ανθρωποκτονίας. Ο ίδιος νόμος θα ρυθμίζει την κράτηση των καταδικασθέντων σε ειδικά

καταστήματα υψηλής ασφαλείας άνευ «συγκατοίκων» του κοινού ποινικού δικαίου και θα αποκλείει την αποφυλάκιση υπό οιονδήποτε ειδικό χαριστικό όρο.

Και

ΔΕΚΑΤΟΝ: Φορολογική μεταρρύθμιση με εισαγωγή ενός μοναδικού συντελεστή 20 τοις εκατό για φυσικά πρόσωπα, ριζική ελάφρυνση της φορολογίας επιχειρήσεων, μείωση του ΦΠΑ με ανώτατο πλαφόν 15 τοις εκατό και ειδικό καθεστώς 3 τοις εκατό για τρόφιμα, φάρμακα, και έξοδα ιατρικής περίθαλψης. Κατάργηση του άγους των «συμβασιούχων» με συνταγματική απαγόρευση. Επαναφορά του θεσμού του γενικού επιθεωρητή του Δημοσίου σε επίπεδο ανώτατου οργάνου με ειδικές νομικές εξουσίες έκδοσης ενταλμάτων σύλληψης και άσκησης ποινικής δίωξης για παραβάτες, καταχραστές κ.λπ.

Είναι σχεδόν βέβαιο ότι όλα τα ανωτέρω θα προκαλέσουν τους καγχασμούς της συντριπτικής πλειοψηφίας μιας ημι-ναρκωμένης κοινής γνώμης γαλουχημένης με το «ωχ, αδελφέ» και το «όλοι οι ίδιοι είναι». Για όσους όμως εξακολουθούν να διαθέτουν έστω και ψιγία αυτοσεβασμού και αισθήματος δικαίου, οι προτάσεις αυτές μάλλον θα προσεγγισθούν ως τα ελάχιστα αναγκαία με τα οποία πρέπει να ξεκινήσει η ανασυγκρότηση.

Πρόσφατα έγκυρος σχολιαστής [περιέγραψε](#) την κρατούσα εν Ελλάδι κατάσταση ως εξής: «...οι συσχετισμοί που υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία δεν οδηγούν σε έξοδο από την κρίση αλλά βαθύτερα σ' αυτήν και πως μόνο ένα σοκ θα μπορούσε να αλλάξει άρδην αυτούς τους συσχετισμούς». Και άλλος, εξ ίσου διορατικός και ειλικρινής σχολιαστής, [περιέγραψε](#) τον «οίστρο των προτάσεων» της κυβέρνησης-μπουλούκι, μετά το κρεματόριο στο Μάτι, ως εξής: « Ποια είναι η μόνη πραγματική πίστη του Έλληνα; Αυτή η βαθιά πίστη που οδηγεί τα βήματά του ως την πύλη του Παραδείσου, τα χρόνια της σύνταξης; Ο διορισμός στο Δημόσιο. Μεγαλόψυχοι οι κυβερνητικοί ξέχασαν την ενοχή των θυμάτων και των συγγενών τους και αποφάσισαν να τους ανταμείψουν με έναν διορισμό στο Δημόσιο. Λίγο το 'χεις; Έχασα τον πατέρα μου ή τη μάνα μου στη φωτιά, όμως η κόρη μου μπορεί μια μέρα να γίνει ιδιαιτέρα του Φλαμπουράρη ή του Κατρούγκαλου».

Αυτή είναι λοιπόν η Ελλάδα, για να θυμηθούμε και τον άλλο σπιθαμιαίο «γίγαντα» της διαπλοκής και διαφθοράς, νυν συνταξιούχο πρωθυπουργό, που δεν χάνει ευκαιρία να μας συμβουλεύει με περισσή αυθάδεια για το τι και πώς πρέπει να γίνει.

Η Ελλάδα της σήμερα είναι δυστυχώς γεμάτη με τέτοιους χρεωκοπημένους ένοχους «γίγαντες» που δεν δίνουν δεκαράκι για τις καταστροφές που επισώρευσαν, πάντα βεβαίως με την ψήφο του «κυρίαρχου λαού», και δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα απολύτως για όλα όσα εκ προμελέτης διέπραξαν οδηγώντας τη χώρα στο βάραθρο.

Αδιέξοδο γεμάτο με ποταπούς και εξ επαγγέλματος ανεύθυνους.